

—Кога то е тѣй, кой то иска да ся спасе, непременно трябва да иде на Св. Горѣ?

—Това го не казвамъ, нѣ по добрѣ е да ся предпочете вѣрното спасеніе отъ съмнителното. Намъ ся не иска щото вый да погынете, вый сичкы много ви обичае, и отъ това ся боимъ за душѣ тѣ ви. Та и какъ може да знаете : може бы, Богъ нарочно ви е довелъ тука за да ся спасете ; може бы, той даже ще ви накаже, ако оставите Св. Гора.

—Вый ма заплашвате?

—Божии тѣ съдбы сѣ незнайны. Кой знае кѣкво ще ся случи ? може ще ся удавите или ще умрете по нѣтъ тѣ кога то трѣгнете отъ тука, може бы, васъ ви чакѣтъ въ животъ тѣ страшны нещастія ! Не е ли по добрѣ да ся покорите на гласъ тѣ на съвѣсть тѣ. Рѣшавайте ! Нѣма да избѣгните онова, коєто ви е при-
сѣдено

—Азъ сѣмъ твърдѣ много привързанъ кѣмъ мѣръ ; имамъ великы обязанности

—Сичко това Богъ ще нареди, само пожелайте.

—А че какъ ще стане това ?

—Ето какъ. Старци тѣ ще пишѣтъ на роднини тѣ ви, че вый сте умрѣли тукъ. То ся знае, васъ ще ви исключѣтъ изъ списѣци тѣ на живы тѣ хора, ный ще унищожимъ документи тѣ ви тука, и тѣй вый из'еднашъ ще свършите съ мѣръ. Рѣшавайте по скоро : с'утрѣ старци тѣ ще напишѣтъ за у васъ.

Страхъ ма съзве, студентъ погъ ся показа по тѣлото ми отъ тѣзи близка възможность да умрѣ за мѣръ. Тогова ако бы даже и да искахъ да ся върна, никой нещѣше да ма припознае у дома ; не щяхъ да ма приѣмѣтъ въ мѣръ.

—Не, ради Бога не ! продумахъ азъ съ страхъ, и още по силно ма повлѣче нѣщо—си кѣмъ мѣръ.